

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

SRPEN 2008 *** ROČNÍK IX.*** ČÍSLO 8

Citát inspirující:

Básník musí být přesný a neomylný jako recenzent atlasu hub.
Karel Sýs – Básně až na zem

Josef JINDRA

Hladit břízu
dotýkat se ženy
oči přivřeny
i had
má jemnou kůži
Otevírám oči

Jen slepý
oči neotvírá
Obdařen citem
moudrých lidí
v konečcích prstů
sbírá
co oči nikdy
neuvídí

OČI

O REKLAMĚ

Taky vás štvou ty haldy papírů ve schránce, na kterých vám nejrůznější společnosti sdělují, kde lze nakoupit nejlevněji, kde se nejvýhodněji pojistit, kde získat nejlepší úvěr na počkání atd. Mě tedy rozhodně ano, ale na druhou stranu si uvědomuji, že pokud na sebe chce člověk upozornit, musí prostě za spotřebitelem, divákem, návštěvníkem či jak jsme my obyčejní smrtelníci často přezdíváni.

A pochopitelně stejně to platí i v literatuře či kultuře, sebelepší kniha bez reklamy nenajde cestu ke čtenáři, sebelepší autorské čtení bez reklamy nenajde účastníky čtení. Sice jedno přísloví říká, že dobrá věc reklamu nepotřebuje, ale troufнул bych si polemizovat, protože dnešních konkurenčních lákadel je mnoho.

A teď ruku na srdce, děláme pro to, abychom na naše akce pro veřejnost přitáhli diváky, maximum? Myslím si, že rozhodně ne. Je sice hezké vytisknout plakátek a vyvěsit třeba v knihovně, napsat o tom na našich internetových stránkách, informovat čtenáře v regionálním tisku či přesvědčit regionální rádia, aby o akci informovali, (snad jsem na nic nezapomněl), nakonec to všechno vlastně většinou děláme, ale... a už slyším ty nářky, že Franc nás bude nutit, abychom po večerech pobíhali po městě a přilehlém okolí, cpali, do už tak přeplněných schránek naše letáčky, které většina lidí bez čtení vyhodí. Tak dobře, Prochor by si mohl vzít třeba rajón na Novém Městě, nakonec má s tím už své zkušenosti s Prochorovinami, Jana by mohla... zadržte. Tak takhle si to nepředstavuji, ale... z vlastní zkušenosti vím, že nejlepší je osobní agitace u známých a u lidí, kterým nejsou kulturní akce lhostejné. Viz Řehečská slepice.

Pochopitelně je potěšitelné, když na naši akci přijdou lidé, kteří byli třeba v Nové Pace a přijedou opět do Jičína, protože se jim naše vystoupení v Nové Pace líbilo. To autora potěší, zahřeje u srdíčka, ale kolik takových „osvícenců“ dneska najdete?

Takže vás prosím, až budeme organizovat další čtení či vystoupení, nenechte ležet nakopírované letáčky u sebe v tašce, ale obejděte alespoň pár svých známých a nestyďte se za to, co děláte, informujte a vysvětlujte. Já vím, že nepřijdou všichni, ale aspoň někdo se drápkem chytí, to mi věřte a potom nebudeme muset hrát „přesilovku“!

Mnohokrát se mi stalo, že diváci po akci řekli: „To já jsem nevěděl, že děláte takové zajímavé věci. To já příště přijdu!“ A LiS dělá řadu zajímavých věcí, které si zasluhují reklamu i diváky, takže příště nezapomeňte a pozvěte sousedy, milenky, přítelkyně, pacienty ...

Václav

VÍTE, ŽE ...

- v bulletinu Obce spisovatelů Dokořán č. 46/2008 (červen 2008, ročník XII) se píše o jičínském LiSu nebo jeho členech, a to dokonce hned třikrát. V článku Milana Hrabala Próza tentokrát o fous lepší než poezie je zmínka o 3.místu Bohumíra Procházky v próze. Jindra Lírová se v článku Humor jako lék vrací k 7.ročníku Řehečské slepice a ještě jednou Milan Hrabal, tentokrát v článku CHOFILIS, CHOPOJ a Sudéta píše o 3.ročníku Chodského poetického jara, kde zmiňuje účast jičínského klubu (Procházka, Franc) a kladně hodnotí přednesenou povídku Bohumíra Procházky.

- v Knižních novinkách číslo 9 - 10 (vydané 19.5.2008, ročník VII) jsou uveřejněny dva články Bohumíra Procházky, a to Jeden den na veletrhu Svět knihy v Praze (str.7) a Literární setkání v Domažlicích (str.8). Články jsou doplněné autorovými fotografiemi z obou popisovaných akcí. V druhém článku o Chodském poetickém jaru se píše o účasti jičínských literátů v Domažlicích.

- V česko-slovenské revui Zrkadlenie (číslo 1/2008, vydáno 31.března 2008) je v článku Matheje Thomky a dalších členů Mädokýše Literárno-klubová scéna informace o Jičínském poetickém jaru a o spolupráci jičínského literárního spolku LiS se slovenskými kluby a literáty (str. 54).

- Draga Zlatníková byla hostem rubriky Literárních novin Co právě překládám, a to v čísle 25 vydaného dne 16.června 2008.

- v Revui trnavského literárního klubu Liter, vydaného v dubnu 2008 u příležitosti Trnavských literárních slavností 2008 je uveřejněna tvorba Bohumíra Procházky (povídka Kačenka) a je zde představen literární spolek LiS při Knihovně V. Čtvrťka v Jičíně.

- Bohumír Procházka získal čestné uznání na Šrámkově Sobotce 2008 v 3. kategorii historicko-vědní za práci Propojování aneb Jak se občanská společnost podílí na životě jezuitské koleje v Jičíně.

- Václav Franc získal čestné uznání na Literární Vysočině 2008 v kategorii próza za povídku Popelka (oceněná povídka byla uveřejněna ve sborníku LV 2008). 6.ročníku Literární Vysočiny se z jičínského spolku LiS zúčastnili Bohumír Procházka (četl svoji práci v programu Slova, která jsou slyšet) a Václav Franc.

Václav

ČAJ Č. 23 – HOST: JAN ŘEHOUNEK

Třidvacáté číslo ČAJe je sice prázdninové, ale už předznamenává festival Jičín – město pohádky, neboť se v něm představují autoři, kteří se zapojí do vyprávění pohádek dětem, tentokrát ne u kašny na nádvoří zámku, ale na Malém rynečku.

Hostem ČAJe i pohádkového čtení je Jan Řehounek z Nymburka, autor pohádek i humorných vyprávění, organizátor knižních festivalů v Lysé nad Labem, a tak jsem do ČAJe připravil takový pel-mel z jeho tvorby, abyste viděli, co všechno dovede.

Také Dana Beranová píše pohádky, a to nejen pro své dvě dcery, ale představí je i ostatním dětem. No a jaký by to byl festival dětí bez dětské tvorby, a tak jsem, díky Iloně Pluhařové, dal příležitost i dětským tvůrcům, a to z dětenické a jedné jičínské školy.

Václav

SOUTĚŽ – LITERÁRNÍ VYSOČINA 2009

Klub AUT, o.s.Quo vadis a o.s.Literární vysočina vyhlašují další ročník literární soutěže festivalu v kategoriích próza a poezie. Soutěž není omezena věkem účastníků. Soutěžní práce musí splňovat následující podmínky: v kategorii poezie maximálně 3 stran textu, v kategorii prózy maximálně 3 stran textu (delší práce nebudou zařazeny). Velikost písma 12, v běžném provedení bez grafických úprav.

Práce se přijímají pouhý jeden měsíc : od 1.října do 31.října 2008.

Texty zasílejte pouze mailem na adresu: L.Soutez@seznam.cz. Nezapomeňte uvést také poštovní adresu, rok narození a telefonické spojení na mobil i pevnou linku.

Ze soutěže jsou vyloučeni členové poroty a organizátoři festivalu. Odesláním textu do soutěže dáváte současně souhlas s jeho použitím v rámci festivalových aktivit a propagace akcí Klubu Literární Vysočina. Výsledky budou vyhlášeny na festivalu Literární Vysočina 2009 v Chotěboři. Bližší datum bude včas oznámeno na www.literarnivysocina.cz, www.leonet.cz/petrmusilek a www.zora.bloguje.cz.

CHLAPECTVÍ - John Maxwell COETZEE

(Vydalo nakladatelství Metafora, spol. s r.o., 2007, překlad Drahomíra Michnová)

John Maxwell Coetzee (1940) je držitelem Nobelovy ceny za literaturu za rok 2003, a tak jsem sáhnul po jeho próze, vracející se do autorova dětství, tj. do první poloviny 50.let 20.století, kdy hlavní hrdina, třináctiletý chlapec, žije nedaleko Kapského města, je denně konfrontován s realitou apartheidu, uvědomuje si svůj zvláštní vztah k matce, i otci, jehož advokátní praxe nakonec krachuje, sám se snaží vzorně studovat, dospívá a hledá odpovědi i na sexuální otázky, hledá jistoty na rodinné farmě, kterou podědil otcův bratr Son, bojí se fyzického, ale spíše psychického potrestání ve škole a řeší otázky víry v boha.

Autobiografický text je naplněn celou řadou zajímavých momentů a postřehů, jenž nutí čtenáře k přemýšlení. Zajímavá je například pasáž, ve které se malý hrdina rozhoduje, ke kterému náboženství se ve škole přihlásí. Protože se mu pletou pojmy, ve škole řekne, že je „římský katolík“ a to především proto, že si myslí, že mají něco společného s filosofem Horatiem, leč brzy je vyveden z omylu a poznává, jaké to je nebýt členem nejsilnější tlupy (tedy evangelík, jako většina jeho spolužáků).

Zaujal mě i příběh tety Annie, matčiny sestry, která si zlomila kyčel a následně v nemocnici umírá, stejně tak i popis života na farmě či seznamování se se zakázanou knihou Ideální manželství, ve které se dovídá, jak to vlastně je ve vztahu muže a ženy.

Kniha je čtivá, autor dokáže čtenáře vtáhnout do děje, přibližuje pro nás vzdálený život obyvatel jižní Afriky a občas i překvapivé závěry, který autor dělá, jako např. v ukázce ze str. 67: „**Na konci pohádky se nejmladší bratr stane princem a dva starší bratři jsou potupeni a vyhnáni. Existují běloši a míšenci a domorodci, z nichž domorodci jsou nejniž postavení a nejvysmívanější. Podobnost je nabíledni: domorodci jsou tím nejmladším bratrem.**“

Rád si přečtu i další Coetzeeho knihu Mládí, která volně navazuje na Chlapectví, ale doporučuji i další díla, např. Čekání na barbary, Hanebnost či Pomalý muž.

Kniha o dospívání mě utvrdila v tom, že i africká literatura má co říci té světové, že John Maxwell Coetzee se právem řadí mezi nositele Nobelovy ceny za literaturu.

Václav

SOUTĚŽ KOBRY - CO VÍŠ O VÁCLAVU ČTVRTKOVI?

Prázdninový okurkový čas je tady, a tak jsem se rozhodl vypsát soutěž Kobry. A protože naše mateřská knihovna nese jméno Václava Čtvrťka, dovolím si vám položit několik otázek o životě a tvorbě právě tohoto literáta spojeného s Jičínem. Odpovědi posílejte e-mailem na francovi@futura.np.eu do 31.srpna 2008. Výherce soutěže bude odměněn knižní cenou, která bude předána na představení nového almanachu LiSu Sedm střípků duhy ve čtvrtek 11.září 2008 v Jičíně.

1) Václav Cafourek si pro svou literární tvorbu zvolil pseudonym Václav Čtvrtek, ale některá svá díla podepisoval i jiným pseudonymem. Víte jakým?

- a) Václav Pátek
- b) Jan Jičínský
- c) Huge Prattler
- d) Ludvík Středa

2) Václav Čtvrtek na přání otce začal studovat vysokou školu, ale nedokončil ji. Víte o jaký obor se jednalo?

- a) medicína
- b) ekonomie
- c) stavební fakulta
- d) práva

3) Václav Čtvrtek patří mezi autory pohádek, ale jeho první práce byl humoristický román. Víte, jak se jmenoval?

- a) Whitehors a dítě s pihou
- b) Veselí mrtví
- c) Čtyři Berberkos
- d) Hodinky s lokomotivou

4) Václava Čtvrťka neproslavil pouze Rumcajs, napsal mnoho jiných překrásných pohádkových knížek a vytvořil řadu nezapomenutelných postav, ale kterou z těchto pohádek nenapsal?

- a) Jak pejsek a kočička pěstovali kaktus
- b) Zpívající vodníci při měsíci
- c) Duha a jelen Stovka
- d) Král Lávra

Na vaše odpovědi se těší Václav.

OTÁZKA PRO ... BOHUMÍRA PROCHÁZKU

Václav: Jak se ti líbilo na Vysočině?

Bohumír Procházka: To je úžasná metoda, když novinář je línej o něčem napsat, tak se zeptá někoho – a má článek. Moc bych Ti to neměl usnadňovat.

Na Vysočině se mi líbilo, protože tam bylo spousta pěkných holek, nebyl tam žádný mně „milej“ úředník, Pardál se dal pít, ta zpěvačka měla krásně pusku od ucha k uchu, Franc dostal čestný uznání a přímo ze zdi chotebořského kostela rostla slunečnice. Opravdu žádná hlína, jen kámen a malta. A ona se hned od kořene zatočila a rostla podél zdi svisle. Jak slunečnice má – ke slunci.

A jestli se ptáš na Literární Vysočinu, tak tam se mi líbilo, jak se ti lidé v pátek uctivě zdravějí dobrý den, ale už v sobotu se na sebe usmívají ahoj. Spojují je ty kuloáry v Nonstopu, kterej někteří opouštěly před čtvrtou (ráno). A taky se mi líbilo, že i když pořad třeba v SO začal v devět, tak na Musílkovu poezii, která začala v devět večer přišlo tolik lidí a nikdo nelitoval. Asi tohle je pro Vysočinu charakteristické, ta „jakříkajiatmosféra“.

proChor

LiS PO PRÁZDNINÁCH

Připomínám některé akce, které čekají spolek bezprostředně po prázdninách.

1) Představení almanachu LiSu Sedm střípků duhy se uskuteční ve čtvrtek 11.zářím 2008 v Knihovně Václava Čtvrťka v 19 hodin. Sraz účastníků již v 18 hodin!

2) Tradiční vyprávění pohádek v rámci festivalu Jičín – město pohádky (9.-14.zářím 2008) se uskuteční i letos, ale ne u kašny na nádvoří zámku, ale na malém rynečku. Začátek vyprávění je vždy v 18 hodin. Zájem projeví Procházka, Beranová, Pluhařová a jako host nymburský autor Jan Řehounek. Další zájemci hlase se u Prochora, který zodpoví i případné dotazy ohledně vlastní akce.

3) LiS se i letos zapojí do akce Dny poezie (nutno se přihlásit do 15.zářím 2008), a to s programem nazvaným EROS v ČESKÉ LITERATUŘE. Akce je plánována na středu 19.listopadu 2008 v 18 hodin. Účastníci si připraví básně a povídky s erotickou tematikou.

Václav

POZVÁNKA – 5. MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ

Milí priatelia,

jeseň sa blíži a s ňou i naše poetické stretnutie. Všetko začne 19.9.2008 a potrvá do 21.9.2008. 19.9. to je v piatok sa začína v Biblickej škole o 15,30 hodine prezentáciou tvorby. Zraz máme v Turčianskej knižnici o 14,00 hodine. Kto nestihne, tak nás nájde v Biblickej škole – je to pri evanjelickom kostole. Po oficiálnom programe sa presunieme do obce Necpaly, kde budete ubytovaní. Ubytovanie aj stravu hradí Turčianska knižnica. Ďalší program sa uskutoční zas na turčianskom vidieku.

Prosím, aby ste mi poslali prihlášku na podujatie (meno, klub, kontakt, počet nocí) najneskôr do 30. augusta (srpna) 2008. Pokiaľ je to možné, prihlasujte sa skôr. Máme skúsenosť z minulého roka, že pre váhavcov sme už potom nemali miesto na ubytovanie. Vyberáme vložné 100 slovenských korún hneď pri prezentácii účastníkov.

Ďalej Vás prosím, aby ste poslali stručné informácie o Vašom klube a jeho činnosti, ak ste tak neurobili minulý rok a nášho podujatia sa zúčastňujete prvý raz. Vzhľadom na to, že minulý rok bol program veľmi dlhý, rozhodli sme sa ho skrátiť tým, že o kluboch nebudeme hovoriť, ale len recitovať a čítať. O kluboch natlačíme letáky, rozmnožíme a rozdáme všetkým účastníkom i hosťom z verejnosti. Termín je takisto do 30.8.2008. Ďakujem za spoluprácu.

Veľmi sa na všetkých tešíme! Srdečne pozdravujeme a želáme krásne leto. Čoskoro ahoj!
Vaša Táňa Sivová

PROGRAM

19.9.2008

- Príchod podľa dopravy - kedykoľvek sa hlásiť v Turčianskej knižnici na Divadelnej ulici č. 3 (na pešej zóne pri divadle)
- Občerstvenie v knižnici
- Prezentácia účastníkov
- Zraz v knižnici o 14,00 hod.
- Presun do Biblickej školy o 15,00 hod.
- Začiatok podujatia o 15,30 hod.
- Prezentácia tvorby autorov pred martinskou verejnosťou
- Záver oficiálneho programu o 17,30 hod.
- Presun do obce Necpaly
- Ubytovanie a večera

20.9.2008

- Prehliadka evanjelického kostola s Thurzovým oltárom
- Prehliadka kostola sv. Ladislava
- Prehliadka kaštieľov a prilahlých parkov
- Prehliadka funkčnej malej vodnej elektrárne
- Vychádzka do Necpalskej doliny – prameň Lazce – 2. najväčší prameň pitnej vody v strednej Európe
- Prednáška o osobnostiach Necpál
- Tvorivá literárna dielňa
- Večera s kultúrnym programom

21.9.2008

- Prezentácia výsledkov tvorivej literárnej dielne
- Odchod domov

Milí poeti a prozaici, veľmi sa tešíme na stretnutie s Vami! Ubytovanie a strava budú zabezpečené Turčianskou knižnicou. Hneď pri prezentácii vyberáme vložné 100,- Sk. Prosíme čo najskôr potvrdiť účasť na priloženej návratke, alebo prostredníctvom e-mailovej pošty.

Naša adresa: kniznica@tkmartin.sk, tatana.s@centrum.sk

Turčianska knižnica, Divadelná 3, 03601 Martin

Prihláška na Martinskú poetickú jeseň

Meno účastníka:

Názov literárneho klubu a miesto pôsobenia:

Kontakt (e-mail, telefón, adresa):

Zúčastním sa v dňoch 19.9. - 21.9.2008 Martinskej poetickej jesene

áno nie *

Žiadam ubytovanie na jednu noc na dve noci *

Prihlášku vyplní každý účastník, aj keď je viacero účastníkov z jedného klubu.

Dátum:

(* nehodiace sa škrtnite)

Prihlášku pošlite do Turčianskej knižnice do konca augusta 2008.

Kontakt: T. Sivová, 043/4133001, 0908554851

BRAMBORY A VYSOČINA

Jestli se nemýlím, tak Vysočina byla (ještě je?) naší významnou bramborářskou oblastí, ale ve svém příspěvku z 6.ročníku Literární Vysočiny s podtitulem: Kam oko doslechne, se nechci a nebudu zabývat pěstováním této plodiny, ale jisté souvislosti z textu vyplynou.

Do Chotěboře jsem se vypravil již počtvrté nepřetržitě od roku 2005, ale vzhledem k pracovním povinnostem až v sobotu. Společnost ve vláčku mně z Rosic nad Labem dělala broumovská básnířka Věra Kopecká. Stačil jsem si s ní vyměnit knížky (získal jsem básnickou sbírku vietnamského autora žijícího v Polsku – určitě o ní v Kobře ještě uslyšíte). Na nádraží v Chotěboři nás vyhlížel Petr Musílek, odvezl nás vozem přímo do jámy Ivové, do KD Junior, kde se festival o psaní, literatuře, autorech a inspiraci konal letos podruhé (předchozí ročníky na náměstí). Pochopitelně jsem hned u prezentace viděl a potkával známé tváře. Prochor mně sdělil, o co všechno jsem přišel z pátečního programu a nakonec i většiny toho sobotního dopoledního. Literární menu v podobě knížek, brožurek, novin a letáčků bylo bohatě prostřeno na stolech a nástěnkách nejen v předsálí, ale přímo v sále KD.

A pak přišli vřelé stisky rukou s panem prezidentem Mádokýše Mathejem Thomkou, ale třeba i se Sašou Gr., Radkem Lehkoživem, Radanou Šatánkovou, Janou Jiráskovou, Romanou Holomčíkovou, Petrem Moučkou, Irenou Velichovou, prostě omlouvám se všem těm, na které jsem si momentálně nevzpomněl, protože těch dojmů na mě bylo najednou nějak moc. Rád jsem se sešel i s Romanem Polákem z Printie a jeho ženou, od kterého jsem se dozvěděl, že nový sborník LiSu už putuje do jičínské knihovny.

V polední přestávce jsem se ubytoval na pokoji č. 210 v nedalekém internátě a vyrazil s Prochorem na náměstí, kde jsme při pivu a já při tlačence (sekanou už neměli) probrali literaturu, LiS, holky a hlavně pivo, protože jsme zjistili, že ve vedlejším nonstop podniku mají nové budějovické pivo Pardál za 12,- Kč.

Odpolední program v příjemné atmosféře zahájil předseda PEN klubu, jinak básník a písničkář Jiří Dědeček s kytarou v ruce a písni na rtu. Následoval tradiční maratón autorského čtení pod taktovkou Pavla Lutnera v pásmu Slova, která jsou slyšet. Ještě dříve než se na pódium postupně dostavily asi tři desítky autorů a autorek, předvedla scénáristka Markéta Dočekalová workshop na téma tvůrčí psaní a zároveň uvedla i krátkou literární dílnu.

Do pásma čtení se zapojil i Prochor. Musím říct, že jeho vtipné příspěvky Zuby a Kačenka našly v hledišti hodně příznivců. Jak už to bývá při podobných čteních, střídaly se příspěvky různé kvality, ale většina z nich byla velmi dobrá. Líbila se mi tvorba jedné dívky, která se

představila pseudonymem, pod kterým publikuje na internetových stránkách (Prochor si zapsal i její pseudonym, nakonec Prochor si psal všechno). Zaujala mě Jana Jirásková (a to jsem ještě netušil, že ...), Mathej Thomka s tvorbou Paľa Garana z jeho Prvotiny Smrt' zahroteným prstom. Znovu se ukázalo, že publikum spíše přijme humorné příspěvky než i velmi kvalitní poezii.

Pavel Lutner stačil všechno ukočírovat, takže se skončilo včas. Škoda že z programu pro nemoc vypadl básník a textař Pavel Šrut. Po večeri v Panském domě a dalších kuloárech došlo na předávání cen a vyhlášení výsledků literární soutěže. A je radostné, že tradice zastoupení LiSu mezi oceněnými, zůstala i letos zachována. Cenu přišel předat i pan Lombéri (l'ombre = fr. stín), který se postaral o vzruch a zábavu. V poezii zvítězil Petr Kukal, před Stanislavem Olivou a loňským vítězem Paľo Garanem, čestné uznání získali Ondřej Hník, Jan Tichý a Vladimír Cetkovský. Při vyhlásování prózy jsem byl jako na trní, takže jsem byl nakonec oceněn čestným uznáním jako Michal Černý (můj spolubydlící na pokoji) a Barbora Janoušková. A kdo mě porazil? Samá známá a zvučná jména: třetí Mathej Thomka, druhý nymburský Honza Řehounek a vítězka Jana Jirásková (viz výše).

Následoval koncert šansoniérky a herečky Sylvie Krobové a po ní se v horním sále (tam probíhal během dne alternativní program a výstava obrazů a fotografií Heleny Šťastné z Vilémova) konalo pásmo veršů a zhudebněných textů Petra Musílka, které přednesla skupina Refektář z Jinonic. Tou dobou začalo nad Chotěboří pršet a blesky se klikatily oblohou, což dodávalo na síle Musílkovým textům. Následovala Radost až do rána, a to posezení autorů účastníků v restauraci (snad Bene) na chotěbořském náměstí. Přiznám se, že mě přemohla únava a pospíchal jsem na kutě.

Ráno jsme stihli s Prochozem ještě „turka“ a pivo Pardál (podle mě nic moc, podle Prochora – „co bys chtěl za 12 korun!“) a pár slov se známými a přáteli a alou na vláček, který nás provedl Vysočinou do Pardubic a potom dál do svých domovů. Plni dojmu, postřehů a plánů jsme vše prodiskutovali.

Jsem rád, že jsem v Chotěboři opět byl (příště snad na delší čas), že jsem získal řadu materiálů (všechno bude postupně v Kobře). Jen lituji, že jsem nestihl více promluvit se Zorou Šimůnkovou a sdělit jí, že společně s partou nadšenců udělali obdivuhodný kus práce, že před nimi smekám, že jejich zásluhou se o Chotěboři v literárním světě ví stále víc a doufám, že bude vědět i v budoucnosti, že budu rád, když i já budu moci být u toho s nimi, že se každým rokem přibližují dokonalosti. Takže ještě jednou velký dík a ... málem bych zapomněl, co ty brambory? Předloni jsem napsal článek Stříbrná Chotěboř (na webových stránkách si jej přečetlo více než 200 čtenářů, což mě

potěšilo), letos jsem si z Chotěboře odvážel brambory, resp. pomyslné bramborové čtvrté místo, ale vážím si ho více než některých ocenění na bedně na jiných béčkových soutěžích, protože Literární Vysočina patří do mého Grand Slamu! Jaký větší kompliment bych měl festivalu vyslovit?

Václav

Prázdniny nám mizí v dále jako loď za obzorem! Užijte si druhou polovinu léta a v září u křtu almanachu Sedm střípků duhy na shledanou!

Foto: Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 9. Číslo 8. Srpen 2008.

(5. srpna 2008)

www.kobra.zde.cz